

ČTVRTÝ ADVENTNÍ TÝDEN

4. neděle adventní

1. čtení – Micheáš 5,1-4a

Toto praví Hospodin: „A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin zemí. On sám pak bude pokojem.“

2. čtení – Židům 10,5-10

Bratři! Když Kristus přicházel na svět, řekl:

„Oběti krvavé ani nekrvavé jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.“ Po prvních slovech: „oběti krvavé ani nekrvavé, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu“ – a přece to všechno se obětuje podle Zákona – hned dodává: „Tady jsem, abych plnil tvou vůli.“ To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto „vůlí“ jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Evangelium – Lukáš 1,39-45

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Když Kristus přicházel na svět, řekl: „Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.“

Každý má co dát

Silvio Pellico vypráví o svém příteli, se kterým byl vězněn na Špilberku a který musel být operován, protože měl v noze sněh. Operovali ho bez narkózy, bez umrtvení. Spoluvězni ho drželi, když mu vězeňský lékař amputoval nohu. Pacient to snášel velmi statečně. Když lékař skončil, poprosil bolestí zpocené pacient jednoho ze spoluvězňů, aby mu podal z okna květináč s rozkvetlou květinou, která pro něj byla jediným potěšením ve vězeňské šedi. Podal jej s poděkováním lékaři jako projev vděčnosti za záchranu života.

I ten nejchudší člověk má vždycky co dát. A může být vnitřně svobodný i za mřížemi vězení.

*Jiří Mikulášek – Někdo tě má rád, Biskupství brněnské
2015*

Konat Boží vůli můžeme všude a za všech okolností, je to naše svobodné rozhodnutí.